

«Έργον ἐκ Μοναχοῦ, ὑπὸ τὸ τυχόν ἀνέχεται καινοτομοῦναι τὸ Ἐπαγγέλιον».

Ὁ Αἰσώπειος

Περιοδικὴ ἐκδοσις ὀρθοδόξου μαρτυρίας

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΕΤΟΣ Ε'

Σεπτέμβριος 1998

Ἀρ. Φύλλου 31
(69)

ΕΠΙ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΗΛΩΝ

(Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον)

Μακαριώτατε,

Κατ' ἀρχὴν ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν ἐκλογὴν σας ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος...

Οὐδεὶς, Μακαριώτατε, ἀμφιβάλλει διὰ τὶς ἱκανότητές σας καθὼς καὶ τὴν μόρφωσίν σας... Ἄλλως τε τὸ ἀστείρευτο χαμόγελό σας σκορπίζει ἐλπίδες καὶ ἐμπιστοσύνη, ὅτι θὰ πράξετε τὸ καλύτερο...

Ὅμως, παρὰ τὴν ὥραϊαν εἰκόνα μὲ τὴν ὁποίαν ἐμφανίσθητε, ὅπως παραδόξως καὶ μετὰ μεγάλης μου λύπης παρηκολούθησα, τόσον εἰς τὴν τηλεόρασιν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον (5.6.'98) καὶ εἶδα νὰ καταφέρεσθε μὲ περισσὴ ἐμπάθεια — ὅπερ δὲν ἀρμόζει εἰς τὸ χαριέστατο πρόσωπό σας — διὰ τὴν γενομένην ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (τῶν παλαιοημερολογιτῶν) εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας. Εἶπατε μάλιστα, ὅτι οἱ παλαιοημερολογίτες εἶναι ἐκτὸς Ἐκκλησίας, εἶναι σχισματικοί, καὶ ὅτι μιὰ τέτοια ὑψηλοῦ ἐπιπέδου συνάντηση προκαλεῖ προβλήματα.

Εἶναι ὄντως σχισματικοί;

Εἶναι ὅμως ἔτσι τὰ πράγματα, ὅπως τὰ παρουσιάζετε; Ἀπὸ ποῦ ἀντλεῖτε τὰ ἐπιχειρήματά σας αὐτά, ὥστε νὰ ἐπιβεβαιώνουν τὰ λεγόμενά σας, ἢ πρόκειται ἀπλῶς γιὰ **συκοφαντία**;

Φυσικὰ μὲ λόγια κανεῖς, δύναται νὰ κτίζει ἀνώγεια καὶ κατώγεια, ὅταν ὅμως στερεῖται ἀποδείξεων, τότε ὅλα πέφτουν εἰς τὸ κενόν, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι: «ῥοκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον» ...καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις μεγάλη».

Παρομοίαν μέθοδον ἐχρησιμοποίησαν καὶ οἱ δύο δικαστὲς ἐναντίον τῆς εὐλαβεστάτης Σωσάννας, τὴν ὁποίαν μάλιστα τὴν κατεδίκασαν οἱ ἴδιοι εἰς θάνατον. (Π. Διαθήκη). Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστόν...

Θὰ ἀξιζε ὅμως νὰ ἀναφερθῶ εἰς ἓνα μῦθον, ἢ μᾶλλον εἰς ἓνα πάθημα τοῦ Αἰσώπου, τὸν ὁποῖον ἔφερε ἡ μοῖρα νὰ πωληθῇ ὡς δούλος εἰς τὰ μέρη τῆς Φρυγίας, ὅποτε οἱ σύνδουλοί του τοῦ ἀνέθεσαν νὰ παραμένῃ εἰς τὸ σπίτι τοῦ κυρίου των καὶ νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὰ οἰκιακά, ἐνῶ ἐκεῖνοι πηγαινὶν στὰ χωράφια.

Μία ἡμέρα, ἓνας φίλος τοῦ ἀφεντικοῦ του, ἔφερε

ἓνα κάνιστρο μὲ σῦκα καὶ τὰ παρέδωσε εἰς τὸν δούλον Αἰσῶπον, νὰ τὰ φυλάξῃ διὰ τὸν κύριόν του.

Τὸ βράδυ, ὅταν ἐπέστρεψαν οἱ δούλοι ἀπὸ τὰ χωράφια, βρῆκαν τὰ σῦκα καὶ τὰ φάγανε κρυφὰ ἀπὸ τὸν Αἰσῶπο. Ἐκεῖνος ὅμως ποῦ εἶχε φέρεи τὰ σῦκα συνήντησε στὸν δρόμο τὸν κύριον τοῦ Αἰσώπου καὶ τοῦ ἀνέφερε, ὅτι εἰς τὸ σπίτι του παρέδωσε ἓνα κάνιστρο μὲ διαλεκτὰ σῦκα εἰς τὸν δούλον του γιὰ νὰ τὰ φυλάξῃ γιὰ τὸν κύριόν του.

Μόλις ἔφθασε στὸ σπίτι ὁ κύριος τοῦ Αἰσώπου, ἐζήτησε νὰ τοῦ φέρῃ τὸ κάνιστρο μὲ τὰ σῦκα. Τρέχοντας ὁ Αἰσῶπος νὰ τὰ φέρῃ βλέπει μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ κάνιστρο ἦτο ἄδειο!

Κύριε, λέει τρομαγμένος, δὲν ὑπάρχει οὔτε ἓνα σῦκο, τὰ φάγανε ὅλα. Τότε ὁ κύριος κάλεσε τοὺς δούλους καὶ ζήτησε νὰ μάθῃ ποιὸς ἔφαγε τὰ σῦκα. Ὅλοι τότε μὲ ἓνα στόμα ἀποκρίθηκαν ὅτι τὰ ἔφαγε ὁ Αἰσῶπος!

Βλέποντας ἐκεῖνος ὅτι θὰ ἔτρωγε τὸ ξύλο τῆς χρονιάς, ἔβαλε τὰ κλάματα καὶ ἔλεγε ὅτι εἶναι ἀθῶος, ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸν πιστέψῃ τὸ ἀφεντικό του. Τότε ὁ Αἰσῶπος παρεκάλεσε τὸν κύριόν του νὰ τοῦ κάνῃ μιὰ χάρη πρὶν τὸν τιμωρήσῃ. Πῆγε στὴν κουζίνα καὶ ἔφερε ἓνα κανάτι μὲ ζεστὸ νερὸ καὶ ἀφοῦ ἤπιε λίγο, κατόπιν προκάλεσε ἐμετὸ μὲ τὸ δάκτυλό του, ὅποτε ἔβγαλε σκέτο νερό. Ζήτησε τότε νὰ κάνουν τὸ ἴδιο καὶ οἱ σύνδουλοί του καὶ ἀμέσως βγάλανε τὰ φαγωμένα σῦκα!

Ἔτσι ὁ Αἰσῶπος ὄχι μόνον ἀπαλλάχτηκε τῆς ἀδικῆς συκοφαντίας, ἀλλὰ καὶ βρέθηκε ἀπὸ πάνω, γιὰ τὸ ἐξυπνο κόλπο του.

Δὲν νομίζω ὅτι χρειάζονται σχόλια ἐπ' αὐτοῦ, δεδομένου ὅτι τὰ λέει ὅλα, τὸ πόσο δηλ. ἀδικοὶ εἶναι αἱ κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν κατηγορίαι.

Ποῖοι εἶναι οἱ σχισματικοί

Ὅταν ὁ ἄσωτος υἱὸς ἐγκατέλειπε τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός του καὶ «ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν ζῶν ἄσώτως», δὲν ἔγινε σχίσμα εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός; Πότε ἀποκατεστάθη τὸ σχίσμα; Τότε μόνον, ὅταν ὁ υἱὸς «εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν» ἐπέστρεψε εἰς τὸν οἶκον τοῦ

πατρός του λέγων «Πάτερ, ἡμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου...».

Ἐπίσης, Μακαριώτατε, τὸ 1833 μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Βαυαροῦ βασιλέως Ὁθωνος καὶ τὴν σύμπραξιν τοῦ προτεστάντη Μάουερ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπεκόπη ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κων/λεως κηρύξασα ἑαυτὴν αὐτοκέφαλον. Ἔτσι μέχρι τὸ 1850 ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία παρέμεινε σχισματικὴ ἐναντι τῶν ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν!

Πότε ἀποκατεστάθηναι αἱ σχέσεις; Ὅταν καὶ πάλιν ἡ αὐτοκέφαλος σχισματικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπέστρεψε ἐκλιπαροῦσα καὶ ζητοῦσα ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον Κων/λεως νὰ τὴν δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὡς ὁμότιμον ἀδελφὴν...

Ἐπομένως, Μακαριώτατε, τὸ συμπέρασμα βγαίνει ἀβασάνιστα, ὅτι κακῶς ἐπιρρίπτετε τὴν βαρυτάτην κατηγορίαν εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας, ὅτι εἶναι σχισματικοὶ καὶ ἐκτὸς Ἐκκλησίας.

Κατ' ἀρχὴν ἐκεῖνοι δὲν ἔφυγαν ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς των, τὴν Ἐκκλησίαν, ἀφοῦ παραμένουν ἐπὶ 74 ὁλόκληρα χρόνια ἄμισθοι φρουροὶ τῶν παραδόσεων, λοιδορούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, χλευαζόμενοι, κουρευόμενοι, ξυριζόμενοι, φυλακίζόμενοι, ἐξοριζόμενοι, καὶ τέλος δι' ἀστυνομικῶν ὄπλων θανατούμενοι, ὅπως ἡ Αἰκατερίνα Ρούτη εἰς Μάνδραν Ἀττικῆς, κλπ.

Καὶ ποῦ τὰ πάθανε ὅλα αὐτά; ἐντὸς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς! Γιατί; Διότι δὲν ἐξήρχοντο ἐξ αὐτοῦ, γιὰ νὰ μὴ ἀποδημήσουν ὡς ὁ ἄσωτος εἰς χώρας ἀλλοτρίας.

Πῶς, λοιπόν, ἀποκαλεῖτε σχισματικούς τοὺς παραμένοντας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς των, τὴν Ἐκκλησίαν;

Τὸ 1924, ἡ Ἐκκλησία σας ἀπεδήμησε εἰς τὴν παπικὴν Γρηγοριανὴν χώραν καὶ ἐκτοτε παραμένετε ἐπὶ 74 χρόνια ἐκεῖ ποῦ εἴσθε. Ποῖος, λοιπόν, ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πατρὸς διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ τὸ σχίσμα; Ἐκεῖνοι ποῦ παρέμειναν ἢ ἐκεῖνοι ποῦ ἔφυγαν; «Ἄρκτου παρούσης, ἔχνη ζητεῖς;»...

Γιατί, λοιπόν, τρέφετε τόσο μῖσος ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν σας, οἱ ὅποιοι εἰς τίποτα δὲν ἔπαισαν;... Γιατί τοὺς ἀποφεύγετε, ὅταν τοὺς συναντᾶτε, λὲς καὶ ἔχουν ψώρα ἢ τὴν λέπραν τοῦ Γιεζί; Ἐνῶ ἀντιθέτως τοὺς αἰρετικούς καὶ ἀλλοθρήσκους τοὺς ἐναγκαλίζεσθε, ἀποκαλοῦντες μάλιστα τοὺς πρώτους «ἀγίους ἀδελφούς»...

Ἑρωτήσεις

Καὶ τώρα, Μακαριώτατε, ἐπιτρέψτε μου νὰ ὑποβάλλω μερικὲς ἐρωτήσεις:

1. Εἶναι ὄντως σχισματικοὶ οἱ παλαιοημερολογίτες ἐπειδὴ τὸ εἶπατε ἐσεῖς;
2. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου ἐγένετο ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὑπεβλήθη δυναστικῶς ὑπὸ ἀοράτων ἐξωτερικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ντόπιας Μασονίας;
3. Μήπως οἱ δύο πρωτεργάτες τῆς ἀλλαγῆς Μελέτιος Μεταξάκης καὶ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἦσαν Μασόνοι;

4. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου τὸ 1924 ὠφέλησε ἢ ἐζημίωσε τὰ μέγιστα τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος;
5. Εἰς τί ἐζημίωσε τὴν Ἐκκλησίαν τὸ πατριὸν ἡμερολόγιον;
6. Ἡ Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 μήπως συνετάγη τὸ 1919 μὲ συμμετοχὴ τῶν Προτεσταντῶν;
7. Τὸ λεγόμενον Συνέδριον τοῦ 1923 μήπως ἦταν προαποφασισμένο ἔξωθεν;
8. Γιατί ἐπιμένετε σ' αὐτὸν τὸν διχασμὸν Ἐθνους, κλήρου καὶ Λαοῦ καὶ γιατί δὲν καταδέχεσθε νὰ ἐπιστρέψετε εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς καὶ νὰ πῆτε, ὅπως ὁ Δαβίδ, «ἡμάρτομεν τῷ Κυρίῳ»; Γιατί προσπαθεῖτε μὲ διάφορα τεχνάσματα νὰ καλύψετε τὴν ἐνοχὴν καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖτε ἀπὸ τὸ ἐγκλημα, δολοφονώντας τὴν ἀλήθειαν;

Ἀπαντήσεις

Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις ἀπάντησαν οἱ ἴδιοι οἱ νεοημερολογίτες μὲ ἐπίσημα στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦν, πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας.

Ποῖοι λοιπὸν εἶναι σχισματικοί, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ὁμολογεῖ ὅτι ἐὰν γίνῃ μονομερῶς ἡ ἀλλαγὴ, τότε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ καταστῇ **σχισματικὴ**;

Ἐπίσης ὁ νεοημερολογίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος Ζερβάκος εἰς τὸ βιβλίον του «Τὸ νέον παπικὸν ἡμερολόγιον καὶ οἱ καρποὶ αὐτοῦ» γράφει εἰς τὴν σελ. 7... ἀναφερόμενος εἰς τὸν Μελέτιον Μεταξάκην: «Βασανιζόμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ τυπτόμενος ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς του εἶπε: «Βασανίζομαι διότι ἔσχισα τὴν Ἐκκλησίαν!» Ἀκούσατε, Μακαριώτατε; Ἔσχισα, λέγει, τὴν Ἐκκλησίαν! Πῶς, λοιπόν, ἀποκαλεῖτε τοὺς παλαιοημερολογίτες σχισματικούς;

Ὁ γηραιὸς Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστίνος Καντιώτης εἰς τὴν εἰσήγησίν του ἐνώπιον τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου... ἐτόνισε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ὁ δὲ Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, ὅστις ὡς Ἀρχιμανδρίτης δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν εἰσήγησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὑπέκυψεν κατόπιν ὡς Ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν πίεσιν τοῦ Πλαστήρα καὶ ἄνευ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰσήγαγε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ νέον ἡμερολόγιον». (Συνοδικά, σελ. 138).

Ὁ νεοημερολογίτης Ἀρχιμ. π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης εἰς τὸ περιοδικόν του: «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία», Μάϊος '89, γράφει τὰ ἑξῆς:

«Φυσικὰ οἱ αἰτίαι εἴμαστε ἑμεῖς, ὁπότε κατὰ τὸ «**ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται**» ὀφείλουμε τὴν πληγὴν ποὺ δημιουργήσαμε στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ (στὸν πιστὸ λαὸ) νὰ τὴν θεραπεύσουμε. Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ αἰτία τοῦ **ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ**, ἑμεῖς, λοιπόν, νὰ διορθώσουμε. Διότι ἀποτελεῖ παραλογισμό τὸ νὰ προσπαθοῦμε νὰ ἐνθωοῦμε μὲ τοὺς παπικούς, τοὺς προτεστάντες καὶ μὲ τόσες ἄλλες αἱρέσεις ποὺ μᾶς χωρίζουν θέματα σοβαρὰ καὶ δογματικὰ καὶ νὰ ἀφήνουμε τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ χωρισμένο σὲ παλαιοημερολογίτες καὶ νεοημερολογίτες».

Ὁ ἴδιος στὸ τεῦχος Ἰουλίου '95 τῆς «Ὁρθ. Μαρτυρίας» μεταξὺ τῶν ἄλλων τονίζει: «Ἡ πράξις παραδοχῆς ἐκ μέρους μας τοῦ νέου ἡμερολογίου, αὐτὸ μαρτυρεῖ ὅτι ἔχουμε νοσηρὸ Οἰκουμενισμό. Καὶ τὸ τρομερότερο ὅλων εἶναι ὅτι προσπαθοῦμε νὰ πείσουμε τὸ λαὸ μας μὲ τὰ λόγια ὅτι ἔχουμε ὑγιῆ Οἰκουμενισμό. Δυστυχῶς ἄλλα λέμε καὶ ἄλλα κάνουμε. Ὁρθόδοξοι στὰ λόγια, νοσηροὶ οἰκουμενισταὶ ὁμως στὰ ἔργα. Διατί ἀρνούμεθα τὴν ἀλήθεια; Τουλάχιστον ἂς ὁμολογοῦμε τὰ τραγικὰ λάθη μας. Δὲν εἶναι εἰρωνεία ἀπὸ τῇ μιᾷ μεριᾷ νὰ λέμε ὅχι σὲ τέτοιου εἶδους ἐνώσεις καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1920;

Μασόνοι οἱ πρωταῖτιοι

Παραθέτομεν ἐν περιλήψει ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ ΣΤΑΥΡΟΣ, Μαρτ. '96. «Ἐνὸς κακοῦ δοθέντος μύρια ἔπονται». Τὸ 1924 Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἦταν ὁ μασόνος Μελέτιος Μεταξάκης, ἄνδρας πολὺ φιλόδοξος. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἦταν ὁ ἐπίσης μασόνος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος...

Ἦταν βλέπετε τὸ διάβημα αὐτὸ ἀρεστὸ στὴν μασονικὴ Στοά. Ἀπόδειξις ὅτι χαιρετίσθηκε ἐκ μέρους τῆς μὲ ἰδιαίτερο τόνο. Διότι πίσω ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη εἶναι σήμερα τὰ ἴδια ἀφεντικά πού ἦταν καὶ τὸ 1924 καὶ τὰ ὁποῖα ἐπιδιώκουν τὸν κατακερματισμὸν τῆς Ὁρθοδοξίας...

»Ὅπως καλῶς ἀντιλαμβάνεσθε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, τὸ θέμα τοῦ συνεορτασμοῦ δὲν προέρχεται ἀπὸ κάποια ἐσωτερικὴ ἀνάγκη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶναι θέμα πού ἐπιχειρεῖται νὰ ἐπιβληθῇ ἐξωθεν. «Καὶ θὰ ἐπιβληθῇ, διότι ὁ Οἶκ. Πατριάρχης καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱ. Σύνοδος, δὲν στηρίζουν τὴν ἐξουσίαν τους στοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ στὴν ἄνωθεν βοήθεια, ἀλλὰ στοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλοι εἶναι Μασόνοι καὶ ἄλλοι ἄλλο τί» (Ὁρθ. Τύπος, 30.5.'97).

Ἡ πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920

«Ἐδῶ ὁμως θὰ μνημονεύσουμε μόνον ἢ μᾶλλον θ' ἀποκαλύψουμε ὅτι ἡ Οἰκουμενιστικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 προετοιμάσθηκε στὸ 1919 μὲ ἐπίσκεψη τοῦ τοποτηρητῇ τοῦ Οἴκ. Θρόνου Δωροθέου Προύσης. Γιατὶ ἀκριβῶς στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα τὸ 1919 ἀποφασίσθηκε ἀπὸ τὴν ἐκεῖ συνελθούσα «Διάσκεψη Εἰρήνης» ἡ ἱδρυση τῆς «Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν» (10.1.1920) καὶ ταυτόχρονα τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1920 ὁ Προύσης Δωρόθεος ἐξήγγειλε τὴν ἱδρυση «Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν», ἐνεργῶν ὡς ἐντολοδόχος τῶν «Διεθνῶν Πολιτικῶν Ἀρχῶν», στίς ὁποῖες προεξήρχαν οἱ προτεστάντες αἰρετικοί» (Ὁρθ. Τύπος, 5.7.'96).

Παπικὸν τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ὄχι διορθωμένο Ἰουλιανὸ

Ἐπίσης τὸ ἡμερολόγιον τὸ ὁποῖον ἐδέχθη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὴ Γρηγοριανὸν - Παπικὸν καὶ ὄχι τὸ διορθωμένον Ἰουλιανόν, ὡς διαφαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ ἀρθρογραφία τοῦ Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Νικοδήμου Μπιλάλη. (Ὁρθ. Τύπος 19.7.'96). Γράφει:

«Γιὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι οἱ Ὁρθόδοξοι πρόκειται ν'

ἀκολουθήσουν τὸ δυσφημισμένο Παπικὸ ἡμερολόγιον, καὶ ἐνῶ τελικὰ τὸ Συνέδριον ἀποδέχθηκε τὸ Παπικὸ ἡμερολόγιον, τὸ ὠνόμασε «διορθωμένο» Ἰουλιανὸ γιὰ μετρίασμὸ τῶν ἐντυπώσεων καὶ ἀντιδράσεων πού δὲν ἀποφεύχθησαν.

Καὶ φυσικὰ τὸ κέντρο βάρους σκόπιμα ἔπεφτε στὴ γνωστὴ μετακίνηση πρὸς τὰ πίσω τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας γιὰ νὰ τονίζεται ἡ ἀστρονομικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ, πού ἀπόλυτα ἐβάρυνε ἐπὶ 341 χρόνια (1582 - 1923) στὴν ὁμόφωνη ἀπορριπτικὴ στάση καὶ πράξη συνόλης τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τὸ δὲ σύνθημα πρὸς παραπλάνησιν ἦτο: «Οὐδὲν κανονικὸν - οὐδὲν δογματικὸν κῶλυμα ὑπάρχει». Καὶ παραμένουμε ἀνοικτοὶ πρὸς τίς μέλλουσες ἀποφάσεις τῆς Δύσεως μὲ σκοπὸ τὸν συνεορτασμὸ καὶ τὴν ποθητὴ ἔνωση... χωρὶς ὁρους καὶ δεσμεύσεις».

Συμπέρασμα

Τὸ συμπέρασμα πού ἐξάγεται, Μακαριώτατε, ἐκ τῶν ὧν προαναφέρθησαν εἶναι ὅτι:

α) Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου δὲν ἔγινε διότι ἐζητήθη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, λόγῳ ἐσωτερικῆς ἀνάγκης, ἀλλὰ ἐπεβλήθη δυναστικῶς ὑπὸ ἐξωθεν παραγόντων, ξένων κέντρων καὶ συμφερόντων, διὰ μέσου βέβαια καὶ τῆς ντόπιας Μασονίας. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐπὶ πλῆθος μεγάλη σύγχυσις εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία μετετράπη εἰς Ὁρθοδοξίαν δύο ταχυτήτων, νέου καὶ παλαιοῦ.

β) Οἱ δύο πρωτεργάτες καὶ πρωταῖτιοι τοῦ σχίσματος, Μεταξάκης καὶ Παπαδόπουλος ἦσαν πράγματι μασόνοι καὶ

γ) Ὅτι ὅλα ὅσα ἐγένοντο μέχρι τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου τὸ 1924 ἦσαν προγραμματισμένα καὶ προαποφασισμένα ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων Ἀμερικῆς - Εὐρώπης, μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν πλήρη ἐκδυτικοποίησιν καὶ ἐξαφάνισιν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Κλείνω ἐδῶ, Μακαριώτατε, μὲ ἓνα δικό σας ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον σας «Ἱστορικὴ καὶ Κανονικὴ θεώρησις τοῦ Παλαιοῦ ἡμερολογίου» ζητήματος ἐν Ἑλλάδι. Γράφετε:

«Ἀληθὲς ὅπωςδήποτε τυγχάνει ὅτι δὲν συνέτρεχον σοβαροὶ ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι πρὸς τὴν διόρθωσιν, πρᾶγμα ὅπερ παρεδέχθη καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ΙΣΙ τῇ 27.12.1923. Ἐπομένως ὄχι τόσοι λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ ὅσον λόγοι πολιτικοί, ἐμπορικοὶ καὶ κοινωνικοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἤσκησαν πίεσιν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὡδήγησαν ταύτην εἰς τὴν λήψιν τῆς προκειμένης ἀποφάσεως...

Ἐὰν δηλαδὴ δὲν προηγέτο ἡ ἐνέργεια τῆς Πολιτείας καὶ ἡ ἐκ ταύτης προελθούσα ἀνωμαλία εἰς τὸν λαόν, ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ ἐκινεῖτο πρὸς ἡμερολογιακὴν μεταρρύθμισιν» (σ. 104-5).

Συνεπῶς, Μακαριώτατε, μὲ αὐτὰ πού γράφετε εἰς τὸ βιβλίον σας, φάσκετε καὶ ἀντιφάσκετε. Διότι, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος κόπτεσθε ὑπὲρ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁμολογεῖτε ἐκουσίως, ὅτι ἡ

Ἐκκλησία ὑπέκυψε εἰς τὰς πιέσεις τῆς Πολιτείας καὶ ἐδέχθη τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πατρῶου ἡμερολογίου αὐτῆς μὲ τὸ τοῦ πάπα Γρηγορίου!...

Γιατί, λοιπόν, προσπαθεῖτε μὲ διάφορα καρυκεύματα νὰ καλύψετε τὴν ἐνοχὴν τῆς παράνομης αὐτῆς ἀλλαγῆς καὶ τὴν βαπτίζετε καὶ ἀναβαπτίζετε μὲ διάφορα χαϊδευτικὰ ὀνόματα; Πότε τὴν ὀνομάζετε νέον ἡμερολόγιον, πότε διορθωμένο Ἰουλιανὸ καὶ πότε Γρηγοριανὸν κ.λ.π.

Ὁ π. Φιλόθεος Ζερβάκος τὸ ἀποκαλεῖ **παπικόν**, ὁ π. Ἰωὴλ Γιαννακόπουλος τὸ ἀποκαλεῖ «**διορθωμένον Ἰουλιανόν**», ὁ δὲ π. Εὐ. Ματζούνεας τὸ ἀποκαλεῖ «**Γρηγοριανόν**» καὶ πάει λέγοντας... Σὰν τοὺς διαρρηκτες μὲ τὰ πολλὰ ψευδώνυμα πρὸς παραπλάνησιν τῶν ἀρχῶν καὶ ἀποφυγὴ τῆς συλλήψεώς των. Αὐτὸ καὶ μόνο τὸ γεγονός, τὰ πολλὰ δηλαδὴ ψευδώνυμα ποὺ χρησιμοποιοῦτε, ἀποδεικνύουν τὴν ἐνοχὴν σας!

Μακαριώτατε,

Ἡ ἐμφάνισίς σας εἰς τὴν τηλεόρασιν τῆς 5 Ἰουνίου '98 καὶ οἱ δηλώσεις ἐμπαθείας ποὺ κάνατε ἐναντίον τῶν παλαιοημερολογιτῶν, ἀποδεικνύουν ὀλοκάθαρα, ὅτι πίσω ἀπὸ τὸ χαριέστατο προσωπὸ σας κρύβεται καὶ κάποιο ἄλλο, διαμετρικὰ ἀντίθετο μὲ αὐτὸ ποὺ ἐμφανίζεσθε...

Εἶναι πλέον σαφές... ὅτι δὲν πρόκειται νὰ κάνατε οὔτε βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ θὰ παραμείνετε εἰς τὴν παρανομίαν καὶ τὸ σχίσμα.

Τελειώνοντας σὰς ὑπενθυμίζω ὅτι κάποτε θὰ εὐρεθοῦμε ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ. Ἀμισθοὶ καὶ μισθωτοί, παλαιοημερολογίτες καὶ νεοημερολογίτες, ἰσχυροὶ καὶ ἀδύνατοι, σοφοὶ καὶ ἄσοφοι. Ἐκεῖ δὲν θὰ ἰσχύουν πλέον οὔτε τὰ ἀξιώματα, οὔτε οἱ περγαμνές καὶ οἱ τίτλοι, οὔτε οἱ ἀπαστράπτουσες χρυσοποικίλτες μίτρες καὶ τὰ ἐγκώλια...

Θὰ ἀπολογηθοῦν οἱ **ἀμισθοὶ** καὶ θὰ ποῦν:

Κύριε, ἐμεῖς εἴμεθα οἱ χλευαζόμενοι διὰ τὸ ὄνομά σου παλαιοημερολογίτες. Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἴμεθα ἁμαρτωλοί, ἀλλὰ «ἂν καὶ ἡμάρτομεν, οὐ διεπετάσαμε χεῖρας εἰς Θεὸν ἄλλότριον», διατηρήσαντες τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, καθημερινῶς λογιζόμενοι ὡς «πρόβατα σφαγῆς»...

Ὁ Θεὸς **ἰλάσθητι** ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Κατόπιν θὰ ἀπολογηθοῦν οἱ νεοημερολογίτες.

Κύριε, εἴμεθα οἱ **μισθωτοὶ ποιμένες**. Ἐν τῷ σῷ ὀνόματι συμπροσευχήθημεν καὶ συλλειτουργήσαμε μὲ τοὺς ἀφορισμένους καὶ ἀναθεματισμένους ποικίλους αἵρετικούς, τοὺς ὁποίους χάριν τῆς οἰκουμενιστικῆς ἀγάπης τοὺς ἐδέχθημεν ὡς ἁγίους ἀδελφούς, διότι κατὰ τὸν Περγάμου Ἰωάννην, «**παρῆλθεν πλέον ὁ καιρὸς τῆς ναρκισσευομένης Ὁρθοδοξίας!**»

Καὶ τώρα, Κύριε, προσήλθομεν ἐνώπιόν Σου ζητώντας τὴν ἀνταμοιβὴν ὧν τῶν πεπραγμένων μας...

Οὐαὶ δὲ καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὴν πλευράν ἐκείνην ποὺ θὰ δεχθῇ τὴν δυσάρεστον εἶδσιν καὶ ἀπόφασιν μὲ

τὸ αὐστηρὸν ὕφος τοῦ Κυρίου λέγοντος:

«Οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν!»!

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ βαθυτάτου πόνου,

ἕνας Ὁρθόδοξος χριστιανὸς

Ἡλίας Παπαχρήστος

Λεωνίδου 29 - 132 31 - ΑΘΗΝΑΙ

Σημειώσεις Ἀγιορείτου

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον σὲ ἐκτενεστέρα μορφή στὴν ἐφημερίδα: ΝΕΟΙ ΑΝΘΡΩ-ΠΟΙ τῆς 7.8.'98.

Ὁ Ἀγιορείτης ἀσκήσας κριτικὴν εἰς τὸ προηγούμενο φύλλο του εἰς σημεῖα τινα τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου τοῦ Ἀρχιεπ., συμπληρώνει ἐνταῦθα τὰ ἐξῆς:

Ἐνας **πατερικὸς** Ἀρχιεπ. θὰ ἔπραττε τὰ ἀκόλουθα, ἀνεξαρτήτως τῶν διαφορῶν ἀντιδράσεων ἢ ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν του.

1. **Ἐπιστροφή** στοῦ πατρίον ἐορτολόγιον καὶ ἄμεσος ἀποχώρησις ἐκ τῆς «αἰχμαλωσίας» τοῦ Π.Σ.Ε. **Κατάδικη** ὧν τῶν Ἐπισκόπων ποὺ διηκόνησαν ἢ διακονοῦν τὴν αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

2. **Ἀπαγόρευσις** πάσης συμπροσευχῆς μετὰ αἵρετικῶν ἢ ἁλλοθρήσκων.

3. **Δημιουργία** ἐιδικοῦ Γραφείου πρὸς **συντονισμόν** τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ φακελλώματος.

4. **Δημιουργία** ὁμάδων λαϊκῶν διὰ τὴν προστασίαν Γυμνασίων - Λυκείων ἀπὸ τὴν διάδοσιν τῶν ναρκατωκῶν. Ἐκδοσις καὶ διανομὴ δωρεὰν καταλλήλου ὑλικοῦ, ὅπως π.χ. τῆς ὥραιας συγγραφῆς: «**Τὸ πέτρινο δάσος**» τῆς κ. Πέτροβιτς - Ἀνδρουτσοπούλου.

5. **Εἰδικὴ συνάντησις** διὰ μαθητὰς Γυμνασίων - Λυκείων πρὸς τόνωσιν τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος καὶ διανομὴν δωρεὰν ἀναλόγων ἐντύπων, ὅπως π.χ. τοῦ λαμπροῦ ἔργου: «**Ὁ ἀρραβῶνας τῆς Ἰσμήνης**» τοῦ λογοτέχνου Κώστα Καραστάθη.

6. Ἰδρυσις ἐιδικῶν **Λεσχῶν** ποὺ θὰ λειτουργοῦν ὅλη τὴν νύκτα γιὰ τοὺς «**παραστρατημένους**» νέους καὶ νέες, ὥστε προοδευτικῶς νὰ ἐπιστρέψουν στὴν ὁμαλότητα.

7. Καθημερινὲς ἀγρυπνίες εἰς κεντρικούς Ἱ. Ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς πνευματικὴν τόνωσιν καὶ θωράκισιν τῶν ἀγωνιζομένων διὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν.

8. Ἐκδοσις αὐστηρᾶς Ἐγκυκλίου περὶ τοῦ τρόπου βαπτίσεως νηπίων ἢ μεγάλων, ὥστε νὰ παύσῃ ἡ διπλὴ ὀνοματοδοσία καὶ ὁ **ραντισμὸς** ἀντὶ τῆς βαπτίσεως!

9. Ἀπαγόρευσις μικτῶν χορωδιῶν στοὺς Ἱ. Ναοὺς, προκλητικῆς ἐνδυμασίας γυναικῶν καὶ χρήσεως ἐξωτερικῶν μεγαφώνων.

Δυστυχῶς ὅμως ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω, ὁ Ἀρχιεπ. ἐνεργεῖ **κατ' ἀντίθετον φοράν**, ἐπαινῶν τοὺς οἰκουμενιστάς, ἀπειλῶν τοὺς πράγματι Ὁρθόδοξους καὶ ἀναπαύομενος στά... χειροκροτήματα τῶν ἀγνοούντων...